

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāta (Republika Łotewska) w dniu 4 stycznia 2012 r. — Nadežda Riežniece przeciwko Zemkopības ministrija (Republika Łotewska), Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-7/12)

(2012/C 65/17)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāta.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nadežda Riežniece

Strona pozwana: Zemkopības ministrija (Republika Łotewska), Lauku atbalsta dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. ⁽¹⁾ zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy oraz porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. ⁽²⁾ w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy dokonywać w ten sposób, że pracodawca nie może przeprowadzać jakichkolwiek działań (w szczególności oceny pracownika podczas jego nieobecności), w których następstwie kobieta przebywająca na urlopie rodzicielskim może stracić swoje stanowisko z chwilą powrotu do pracy?
- 2) Czy odpowiedź poprzednie pytanie byłaby odmienna, gdyby przyczyną takiego działania pracodawcy byłby fakt, że wskutek recesji gospodarczej w państwie w całej administracji państwa przeprowadzana jest optymalizacja liczby zatrudnienia i likwidacja stanowisk?
- 3) Czy należy uważać za dyskryminację pośrednią takie przeprowadzenie oceny pracy i osiągnięć skarżącej, które bierze pod uwagę jej ostatnią roczną ocenę wykonywania obowiązków urzędnika i wyniki sprzed urlopu rodzicielskiego, w porównaniu z przeprowadzoną według nowych kryteriów oceną pracy i osiągnięć innych urzędników, którzy nadal byli czynni w służbie (i mieli ponadto możliwość zwiększenia swoich osiągnięć)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 269, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 145, s. 4.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 25 października 2011 r. w sprawie T-192/08 Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 5 stycznia 2012 r. przez Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG

(Sprawa C-10/12 P)

(2012/C 65/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG (przedstawiciele: A. Willems, avocat, S. De Knop, advocate)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Euroalliances

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu z dnia 25 października 2011 r. w zakresie w jakim Sąd nie stwierdził nieważności zaskarżonego rozporządzenia i obciążył wnoszących odwołanie kosztami postępowania;
- wydanie ostatecznego orzeczenia i stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia;
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem;
- obciążenie interwenientów kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi:

- błąd prawny polegający na orzeczeniu, że naruszenie przez instytucje art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁾ nie było wystarczające do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽²⁾;
- błąd prawny polegający na orzeczeniu, że instytucje nie były zobowiązane do dokonania łącznej oceny szkód wywołanych innymi czynnikami niż przywóz po cenach dumpin-
gowych;